

نکات مهم

- در سال 2022 افغانستان شاهد یکی از بدترین بحران های بشری جهان بوده است. علاوه بر فشار ناشی از چند دهه جنگ، فجایع طبیعی و فاصله گیری از جامعه جهانی، وضعیت در سال 2022 در سراسر کشور بدتر شده است.
- دسترسی فیزیکی به برخی ساحات روستایی و دور افتاده بهبود یافت اما موانع بوروکراتیک، تهدیدات و ارباب کارمندان بشردوستانه از جمله توقیف و محدودیت برای کارمندان انانث_ به طور فزاینده ای یونیسف را از عرضه خدمات اساسی باز داشته اند.
- مسئله نقض حقوق اساسی زنان و دختران به طور ناگهانی افزایش یافت که شامل محروم کردن دختران از تعلیمات ثانوی، جلوگیری از ورود زنان به پارک های تفریحی و ممنوعیت کار زنان در مؤسسات غیردولتی می باشد.
- یونیسف در سال 2022 به فعالیت های نجات بخش در ساحات محروم و دارای نیازمندی شدید اولویت داده است که شامل خدمات آب، فاضلاب و حفظ الصحه، صحت، تغذی، تعلیم، حفاظت اطفال و همچنان کمک های نقدی برای واکنش به حوادث ناگهانی و رفع نیازهای اساسی خانواده ها می باشد.
- در سال 2022، بیش از 18 میلیون نفر با حمایت یونیسف به خدمات حفظ الصحه اولیه دسترسی یافتند و 662,866 طفل زیر پنج سال نیز از خدمات تداوی کم وزنی شدید برخوردار شدند. بیش از 556,000 طفل (55 فیصد دختران) از طریق صنف های تعلیمات محلی به درس و تعلیم دسترسی یافتند و بیشتر از 9 میلیون نفر از خدمات حفاظت اطفال برخوردار شدند.

نگاه اجمالی به وضعیت و نیازهای بشری

افغانستان چه قبل از به قدرت رسیدن طالبان در آگوست 2021 و چه بعد از آن شاهد یکی از بدترین بحران های بشری در سطح جهان بوده است. بعد از به قدرت رسیدن طالبان، به دلیل رکود سریع اقتصادی، تشدید عدم مصونیت غذایی و سوء تغذی، فروپاشی سیستم صحت عامه، سیل های پیاپی و دیگر حوادث طبیعی و محرومیت تقریباً کامل زنان و دختران از حضور در عرصه های عمومی، شاهد بدتر شدن وضعیت بوده ایم. تا ختم 2022 پیش بینی شد که تخمیناً 28.3 میلیون نفر، از جمله 15.3 میلیون طفل (نیازسنجی بشردوستانه 2023) به مساعدت بشردوستانه نیاز دارند که از تخمین اولیه 24.4 میلیون نفر در آغاز سال، بیشتر بوده است.

عوامل اساسی نیازهای بشری در سال 2022 ابعاد مختلفی داشته اند که موارد ذیل را در بر می گیرند: خشکسالی، فجایع طبیعی، زمستان شدید، شاک اقتصادی، شیوع امراض و تهدیدات امنیتی بویژه برای زنان و دختران. این امر نشانگر تغییر نسبت به سال 2021 می باشد که در آن جنگ و کووید 19 عوامل اساسی نیاز به کمک های بشردوستانه بوده اند. در سراسر 2022، آسیب پذیری خانواده ها به دلیل وضعیت های اضطراری و شاک های اقتصادی متعدد تشدید یافته است.¹ بنا به پیش بینی های اولیه برای فاصله زمانی نومبر 2022 و مارچ 2023، نزدیک به 20 میلیون نفر در افغانستان دچار به عدم مصونیت شدید غذایی (کتگوری بالاتر از IPC 3) می باشند که بیش از 6 میلیون نفر آنان در آستانه شرایط مشابه به قحطی در کتگوری چهارم IPC (اضطراری) قرار دارند. به طور تخمینی 4 میلیون فرد آسیب پذیر ممکن است در سال 2023 دچار به سوء تغذی شدید شوند که شامل 875,227 طفل و 804,365 زن حامله و شیرده می باشد.² مطابق به معلومات جدید پروگرام غذایی جهان در مورد مصونیت غذایی،³ 9 خانواده از هر 10 خانواده غذای کافی برای خوردن نداشته اند و در 12 ماه گذشته تغییر اندکی صورت گرفته است. به طور متوسط 90 فیصد عاید خانواده برای غذا به مصرف می رسد و 50 فیصد خانواده ها در رفع نیازهای غذایی خود متکی به استراتژی های تاب آوری (coping strategies) می باشند. بنا به همین گزارش، خانواده های تحت سرپرستی زنان شدیداً از این وضعیت آسیب دیده اند، طوریکه 84 فیصد آنان قادر به مصرف غذای کافی نبوده و زنان دو برابر بیشتر از مردان، از وعده های غذایی شان برای سیرنگاه داشتن خانواده می گذرند.

در سال 2022 علاوه بر ادامه بحران اقتصادی، توقف خدمات اساسی و میزان بالای عدم مصونیت غذایی، میزان حوادث طبیعی از جمله سیل، خشکسالی و زلزله به اندازه پنج سال افزایش یافته که اثرات مخربی بر زندگی بسیاری از مردم بویژه اطفال و زنان وارد نموده است. بین جنوری و دسمبر 2022 در حدود 228,100 نفر در سراسر کشور از حوادث طبیعی آسیب دیده اند و 33 مورد از 34 ولایت کشور حوادث مرتبط به اقلیم را در این سال تجربه کرده اند. این حوادث در هر سال به طور متوسط 200,000 نفر را متأثر می سازند.⁴

به تاریخ 22 جون 2022 یک زلزله به قدرت 5.9 درجه بخش جنوب شرقی افغانستان را با مرکزیت ولایات پکتیکا و خوست به لرزه درآورد. ولسوالی های برمل و گیان پکتیکا و نیز ولسوالی سپیره خوست بیش از همه از این زلزله آسیب دیده اند. به طور تخمینی 1,036 نفر در این زمین لرزه جان باخته و 2,924 نفر دیگر نیز زخمی شده اند. در پکتیکا و خوست حداقل 4,500 خانه به طور کامل یا جزئی تخریب شده اند.⁵ در حدود 200,000 نفر (بیش از 29,000 خانواده) توسط تیم های مشترک در 9 ولسوالی زلزله زده واقع در سه ولایت کشور ارزیابی شدند و سپس تشخیص داده شد که بیشتر از 100,000 نفر نیازمند به مساعدت اضطراری بشردوستانه بودند. این ارزیابی همچنان میزان بالای محرومیت، نیازهای برآورده نشده و کاستی های سیستمی را نمایان ساخت که قبلاً نه مستند شده اند و نه تحت بررسی قرار گرفته اند، چون در این ساحات کمک های بشردوستانه و انکشافی بیش از دو دهه متوقف بوده است.

در ماه های جولای و آگوست بارش سنگین باران و سیل های غیرعادی تابستانی در سراسر افغانستان مشاهده شد که چندین ولایت را در مناطق غربی، شرقی، جنوبی و مرکزی تحت تأثیر قرار داده اند. به طور تخمینی 3,398 خانه در اثر سیل تخریب یا ویران شدند که شامل 3,000 خانه در لوگر، 195 خانه در میدان وردک، 188 مورد در پروان و 15 مورد در غور می باشند. در حدود 8,246 خانواده در 13 ولایت کشور از این سیل ها آسیب دیده اند که لوگر (با آسیب دیدن 3000 خانواده) بیش از سایر ولایات متضرر شده و ولایات ننگرهار (با 1,376 خانواده آسیب دیده)، لغمان (1,327) و خوست (446) در

¹ <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-humanitarian-needs-overview-2023-january-2023>

² <https://www.ipcinfo.org/ipc-country-analysis/details-map/en/c/1156185/?iso3=AFG>

³ <https://reliefweb.int/report/afghanistan/wfp-afghanistan-situation-report-22-december-2022>

⁴ <https://response.reliefweb.int/afghanistan/natural-disasters-dashboard>

⁵ [Earthquake Damage Assessment - Khost, Paktika and Paktiya Provinces, Afghanistan \(July 2022\) - Afghanistan | ReliefWeb](https://reliefweb.int/report/afghanistan/natural-disasters-damage-assessment-2022-july)

* واکنش و وضعیت تمویل به شکل کلی و ترکیبی از ابتدای سال گزارش شده است.

** رسانه ها 3,428,105 نفر را از طریق پیام رسانی تحت پوشش قرار داده اند

مکان‌های بعدی قرار می‌گیرند. با کشته شدن حدوداً 7,000 مال، به معیشت‌های مردم نیز آسیب جدی وارد شد و کسب کارها، حاصلات، زمین‌های زراعی و سیستم‌های آبیاری حداقل در نه ولایت کشور دچار نابودی شدند. این سیل‌ها به جاده‌ها، پل‌ها و سیستم‌های آبیاری نیز خسارت وارد کرده‌اند.⁶

وقوع خشکسالی‌های پیاپی و دوره‌های اقلیمی لانیئا (La Niña) که درجه حرارت بالاتر از نورمال و بارندگی کمتر از حد متوسط را در پی دارند، اتکای شدید به آب زیرزمینی، مدیریت نادرست منابع آبی، کمبود تأسیسات ذخیره آب و ناهماهنگی ترتیبات سازمانی باعث شده‌اند که افغانستان با بحران کمبود آب نیز مواجه شود. در ارزیابی سرتاسری افغانستان (2022) 80 فیصد نفوس روستایی گزارش دادند که دسترسی کافی به آب برای مصرف خانگی نداشته‌اند و 23 فیصد آنها آب، فاضلاب و حفظ‌الصحه را به عنوان سه اولویت مقدم خویش مورد اشاره قرار داده‌اند. عدم دسترسی یا دسترسی محدود به آب پاک اغلب ناشی از رکود اقتصادی در ساحات شهری و نیمه شهری و دور بودن ساحات روستایی و دسترسی ناچیز به خدمات آب و فاضلاب می‌باشد که به نوبه خود جمعیت را بیشتر در معرض شیوع امراض قرار می‌دهند. سروی کلستر آب، فاضلاب و حفظ‌الصحه که بین ماه‌های آگوست و نوامبر 2022 انجام شد، نشان داد که 67 فیصد خانواده‌ها به وسایل و امکانات لازم برای رعایت حفظ‌الصحه شخصی دسترسی نداشته‌اند. با رشد نفوس افغانستان فشار فزاینده‌ای برای بهره‌برداری از آب‌های زیرزمینی در راستای انکشاف هر چه بیشتر کشور وجود دارد. این روند تأثیرات منفی بر کیفیت و کمیت آب زیرزمینی وارد خواهد کرد که به نوبه خود انکشاف اجتماعی-اقتصادی و امنیت محیط را با مشکل مواجه خواهد کرد. تأثیر این مسائل چندبعدی را می‌توان در شیوع اسهال شدید یا کلورا مشاهده کرد که در 12 سپتامبر 2021 یعنی تقریباً یک ماه بعد از روی کار آمدن طالبان شروع شد و اندکی بعد به 34 ولایت کشور سرایت نمود.

در سال 2022 شاهد شیوع چندین مرض ساری بوده ایم. از زمان شیوع امراض در ماه می 2022 تا ختم سال، به تعداد 242,562 مورد اسهال شدید همراه با خشکی آب بدن (دی‌هایدریشن) گزارش شده که 134,192 نفر (55.3 فیصد) آنان اطفال زیر 5 سال و 121,167 (50 فیصد) نفر آنان زن بوده‌اند. شیوع این مرض جان 101 نفر را گرفته است. میزان شیوع در سطح ملی در ماه جون 2022 به اوج خود رسید. ولایاتی که بیشترین آسیب را دیدند، عبارتند از کابل (22,9 فیصد)، هلمند (17 فیصد)، بغلان (7,3 فیصد)، ننگرهار (5,4 فیصد)، کندهار (5,3 فیصد)، جوزجان (3,9 فیصد) و پکتیا (3,6 فیصد). در سال 2022 شیوع سرخکان نیز در سراسر کشور گزارش شده است. جمعاً 77,210 مورد ابتلا و 388 مورد مرگ ناشی از سرخکان در این سال گزارش داده شد که بدخشان با 11,5 فیصد، کابل با 10,9 فیصد، ننگرهار با 9,8 فیصد، هلمند با 8,4 فیصد، کندز با 7,4 فیصد، تخار با 5,1 فیصد و هرات با 4,9 فیصد، ولایاتی هستند که بیشترین آسیب را متحمل شده‌اند.⁷ موارد ابتلا به سرخکان در چهار ماه اول سال با توجه به اینکه نصف رقم سالانه گزارش شده بود، افزایش ناگهانی یافت. این همه‌گیری سرتاسری احتمالاً با فقدان کمپاین واکسین سرخکان در سال 2021 به دلیل همه‌گیری کووید 19 و انتقال سیاسی، در ارتباط بوده است.

محیط عملیاتی در افغانستان از پیچیدگی بالایی برخوردار است. در سال 2022 با بهبود دسترسی فیزیکی در سراسر کشور، یونیسف و همکارانش توانستند مقیاس واکنش خویش را در ساحات دورافتاده و صعب‌العبور بالا ببرند اما موانع بوروکراتیک، تهدیدات و ارباب‌کارمندان بشردوستانه و وضع محدودیت برای کارمندان اناث به طور چشمگیری افزایش یافت که به نوبه خود عرضه و نظارت بر خدمات نجات بخش را با مشکل مواجه ساخته است. از نیمه دوم سال شاهد افزایش پیوسته موارد مختل‌کننده دسترسی به مستفیدین برای تطبیق فعالیت‌های بشردوستانه بوده ایم. بیشترین موانع دسترسی که گزارش شده‌اند، شامل "اخلال در دسترسی به مستفیدین"، "اخلال در برنامه ریزی" و "فشار برای امضاء تفاهنامه" می‌باشند. در دسامبر 2022، موارد اخلال در دسترسی بشردوستانه نسبت به نوامبر 2022 دو برابر و در مقایسه با همین دوره زمانی در سال 2021 سه برابر افزایش یافت.⁸ این مسئله تا حد زیاد ناشی از فرمان مؤرخ 24 دسامبر 2022 بود که به موجب آن تمام کارمندان اناث سازمان‌های غیردولتی ملی و بین‌المللی از رفتن به وظیفه منع شدند.

مطابق به سروی اولیه‌ای که در دسامبر 2022 انجام شد، ممنوعیت کار زنان در مؤسسات غیردولتی بر دسترسی زنان به مساعدت‌ها تأثیرات شدیدی وارد نموده است. دو سوم از 151 سازمانی که با آنها مصاحبه شد (ملی و بین‌المللی)، بیشتر از 70 فیصد فعالیت‌های شان را در هفته آخر دسامبر متوقف کرده بودند. با توجه به نتایج ارزیابی، بخش خدمات رسانی (مانند خدمات حفاظتی) از این فرمان بیشترین تأثیر را پذیرفته است. در ارتباط با این ممنوعیت برخی استثنائات در سکتور صحت وجود داشت که متعاقباً در بخش‌های صحت و تغذیه به کارمندان اناث اجازه داده شد تا در تأسیسات صحتی سراسر کشور به فعالیت خویش ادامه دهند. در سکتور معارف نیز به معلمان اناث اجازه داده شد تا به تدریس در مکاتب ابتدائیه و صنف‌های تعلیمات محلی ادامه دهند.

بحران معارف نیز بویژه برای دختران ادامه داشته است. به طور تخمینی 4 میلیون طفل (60 فیصد دختران) در ابتدای 2022 خارج از مکتب بوده‌اند. ممنوعیت تعلیم دختران در مقطع ثانوی که از مارچ 2022 شروع شد، بیشتر از یک میلیون دختر را تحت تأثیر قرار داد. فرمان اخیری که حضور دختران و زنان را در پوهنتون‌های عامه و خصوصی ممنوع اعلام کرد، سبب شد که فرصت‌های تحصیلی برای آنان محدودتر شود. در سطح ملی، میزان ثبت نام پسران در مکاتب ثانوی، ظاهراً در ساحات روستایی تغییری نکرد و در نقاط شهری با توجه به اینکه پسران مفسدتر در جستجوی یافتن کار ترک تعلیم کرده بودند، کاهش یافت.

خلاصه تحلیل واکنش برنامه

صحت

در سال 2022 یونیسف بیشتر از 18 میلیون نفر را تحت پوشش خدمات حفظ‌الصحه اولیه قرار داد. به تعداد 1,6 میلیون نفر در ساحات صعب‌العبور نیز از طریق تیم‌های سیار تحت پوشش خدمات صحتی نجات بخش قرار گرفتند که به نوبه خود به کنترل شیوع کلورا و تطبیق کمپاین واکسین در سراسر کشور پرداختند و از تداوم خدمات صحتی در ماه‌های شدیداً سرد زمستان اطمینان بعمل آوردند.

در فبروری 2022 سازمان یونیسف با تطبیق بسته خدمات صحتی اساسی عامه (BPHS) و بسته خدمات صحتی شفاخانه‌ای (EPHS)،⁹ حمایت‌های خویش را از 17 ولایت به 34 ولایت کشور گسترش داد. از سوی دیگر، تا ختم سال 2022، مقیاس حمایت‌های یونیسف با کمک مؤسسات همکار از 1,031 مرکز

⁶ <https://reliefweb.int/report/afghanistan/afghanistan-flash-update-5-flash-flooding-central-eastern-western-and-south-eastern-regions-24-august-2022>

⁷ <https://www.emro.who.int/afg/information-resources/infectious-disease-outbreak-situation-reports.html>

⁸ <https://response.reliefweb.int/afghanistan/humanitarian-access-snapshot>

⁹ بسته خدمات صحتی اساسی و بسته خدمات صحتی شفاخانه‌ای بخشی از پروژه اقدامات عاجل سکتور صحت افغانستان (HER) می‌باشند که توسط بانک جهانی برای بهبود کیفیت و افزایش استفاده از خدمات صحتی اساسی تمویل می‌شود.

صحنی اساسی (با 10,200 کارمند صحنی) به 2,214 مرکز صحنی اساسی و 96 مرکز عرضه کننده بسته خدمات صحنی شفاخانه ای (با بیش از 24,000 کارمند صحنی) افزایش یافت.

یونیسف با افزایش تیم های سیار صحنی و تغذیوی از 70 تیم در 15 ولایت به 171 تیم در 34 ولایت کشور، به تلاش هایش برای خدمت رسانی به جمعیت های آسیب پذیر در ساحات محروم و صعب العبور نیز ادامه داد. این تیم ها به عرضه خدمات نجات بخش صحنی و تغذیوی در ساحات دور افتاده و کوهستانی و نیز در برخی از کمپ های بیجا شده گان داخلی پرداختند و جمعاً 1,6 میلیون نفر را تحت پوشش قرار دادند (که 700,000 نفر آنان را اطفال زیر 5 سال تشکیل می دهند).

یونیسف همچنان از بهبود مراقبت از بیماران و کیفیت خدمات حمایت کرد و در این راستا بیشتر از 11,000 کارمند صحنی محلی، 180 کارمند مراقبت صحنی اساسی و 108 قابله خانوادگی را آموزش داد. این افراد در مورد مدیریت یکپارچه امراض در سطح محل، مشاوره تغذیوی در سطح محل، مدیریت یکپارچه سوء تغذی شدید، صحت نوجوانان، پیشگیری از خشونت مبتنی بر جنس و حمایت صحنی روانی، آموزش داده شدند.

در سال 2022، با ادامه مشکلات اقتصادی ناشی از فقر و نابودی معیشت ها، مشکل دسترسی به خدمات صحنی بویژه برای زنان حامله به عنوان یکی از آسیب پذیرترین گروه های جامعه بر جای خود باقی ماند. برای رفع این مشکل، یونیسف پروژه آزمایشی انتقالات نقدی غیرمشرط برای زنان حامله را در ولایت دایکندی روی دست گرفت که به آنان کمک کرد تا به مراقبت قبل از ولادت، حین ولادت و بعد از ولادت و نیز به واکسین برای اطفال شان دسترسی یابند. قابل ذکر است که در این پروژه بیشتر از 6 میلیون دالر برای 24,000 زن حامله توزیع شد.

رهنمودهای صحت مادران و اطفال برای 2,000,000 زن حامله و مادران اطفال زیر دو سال از طریق 32 شفاخانه خصوصی در هشت ولایت کشور با هماهنگی انجمن شفاخانه های خصوصی افغانستان توزیع شد. جمعاً 221 کارمند صحنی در سکتور خصوصی در مورد استفاده از این رهنمود آموزش دیدند.

در سال 2022، یونیسف با تدارک و توزیع واکسین، تقویت زنجیره سرد (کولد چین) و فعالیت های تغییر سلوکی، از کمپاین های واکسین حمایت کرد. کمپاین سرتاسری واکسین سرخکان به منظور کنترل شیوع در سال 2022 تحت پشتیبانی یونیسف قرار گرفت که در آن 8,3 میلیون طفل 59-6 ماهه واکسین سرخکان دریافت کردند. بر علاوه، 2,5 میلیون طفل از طریق کمپاین معافیت، واکسین سرخکان دریافت کردند. یونیسف همچنان روند واکسین کووید 19 را از طریق مراکز و کمپاین های صحنی تحت حمایت قرار داد که در نتیجه 7,2 میلیون نفر در سال 2022 به طور کامل واکسین شدند و در حال حاضر 10,8 میلیون بزرگسال در سراسر کشور، واکسین کووید 19 را به شکل کامل دریافت نموده اند.

در واکنش به شیوع اسهال، 1,922 نقطه ری هایدریشن فمی توسط یونیسف و سازمان های همکار در مراکز صحنی، تیم های سیار و 349 مرکز یا واحد تداوی کلورا ایجاد شد و جمعاً 419 بسته کلورا مورد استفاده قرار گرفت. بر علاوه، 33 تیم اضطراری یکپارچه نیز برای تأمین حمایت سریع در بخش های صحت، آب، فاضلاب و ترویج حفظ الصحه در محلات شیوع کلورا تشکیل شد.

یونیسف همچنین یکی از نخستین سازمان هایی بود که در طول حوادث طبیعی مانند سیل و زلزله از خود واکنش نشان داد که در این روند مراکز صحنی به مراقبت از مریضان ترومایی پرداخته و تیم های سیار سریعاً برای ارائه خدمات آماده شده اند. در زلزله ماه جون، هفت تیم سیار یونیسف بودند که چند ساعت بعد به عنوان واکنشگر اول در پکتیکا و خوست به عرضه کمک های اولیه و خدمات ارجاعدهی پرداختند. ظرف 48 ساعت کمک های اولیه و مراقبت تروما برای 1,696 نفر از زخمیان فراهم شد و 187 نفر از افراد با وضعیت وخیم به شفاخانه های حوزوی راجع شدند. در واکنش به این زلزله جمعاً به 4,796 نفر در مورد جراحت ها و تروما مشورت داده شد و 301 مریض در مراکز تحت حمایت یونیسف یا از طریق تیم های سیار پذیرش، تداوی و ترخیص شدند. بر علاوه، 2,680 جلسه انفرادی و گروهی برای تأمین کمک های اولیه روانی انجام شد. یونیسف از ترمیم مرکز صحنی ولسوالی گیان که در طول زلزله تخریب شده بود، حمایت کرد. در ساحات زلزله زده، 138,696 طفل بین شش ماه و 14 سال واکسین سرخکان دریافت کردند و بیش از 30 متریک تن اقلام طبی فراهم شد.

یونیسف در آمادگی برای زمستان 2022-2023 به تعداد 54 ولسوالی که کاملاً غیرقابل دسترسی بودند و 84 ولسوالی که بخش هایی از آن قابل دسترسی نبوده را شناسایی کرد که نیاز به حمایت بیشتر داشتند. 34,000 بسته نوزاد همراه با کارمندان صحنی و تأسیسات صحنی از قبل در این ولسوالی ها مستقرسازی شد. این بسته ها حاوی لباس نوزاد بودند و اکثراً برای ولادت های خانگی در نظر گرفته شده بودند. مواد گرمایی و اقلام صحنی (به شمول دوا) نیز همراه با تیم های سیار و تأسیسات صحنی در ولسوالی های غیرقابل دسترسی مستقرسازی شد تا خدمات حیاتی صحنی و تغذیوی بتواند در طول ماه های زمستان فراهم گردد.

در سال 2022 یونیسف با چالش هایی در سکتور صحت مواجه بوده است. به دلیل مشکل تصدیق عرضه کنندگان انتخابی از جانب مقامات بالفعل، در مورد ادامه قرارداد برخی از همکاران اجرایی که به مدیریت تأسیسات صحنی در زیر پروژه HER می پرداختند، تردیدهایی وجود داشته است. اداره ملی غذا و ادوی نیز صدور تصدیقنامه کیفیت برای برخی از دواها را به تعویق انداخت که در نتیجه با تأخیر به تیم های سیار رسیدند. این چالش ها از طریق گفتگو با وزارت صحت عامه، کلستر صحت، سازمان صحنی جهانی و تمویل کنندگان کاهش داده شد. از ماه جولای به بعد، چنانکه همکاران جدید انتخاب می شدند، قرارداد برخی از همکاران اجرایی که مدیریت تأسیسات صحنی را بعهده داشتند، به شکل دوره ای برای یک الی دو ماه تمدید شد.

یونیسف تدارک دوا را نیز نوبتی و تناوبی ساخت تا از تأمین مؤثر آن اطمینان بعمل آید. این امر به یونیسف اجازه داد تا در سال 2022 اقلام طبی به ارزش 45.7 میلیون دالر را توزیع نماید که شامل واکسین نیز می باشد. برای رسیدگی به مسئله کمبود بستر در جریان شیوع امراض، یونیسف خیمه هایی را نصب کرد تا به عنوان محل تداوی از آن استفاده شود. یونیسف همچنان همراه با وزارت صحت عامه دادخواهی کرد تا یک کمیته برای شناسایی ساحات محروم و کمتر خدمت شده تشکیل گردد.

در ماه های اکتوبر و نوامبر مشکلات جدی در نهایی کردن تفاهنامه مؤسسات همکار و مقامات بالفعل وجود داشت که در نتیجه 95 مورد از 171 تیم سیار تحت حمایت یونیسف مجبور شدند تا فعالیت های شان را در 21 ولایت گند بسازند و یا متوقف کنند. این چالش تا حد زیاد از طریق گفتگو با وزارت صحت عامه حل شد، طوریکه برای شماری از مؤسسات تفاهنامه صادر گردید و تا دسامبر 2022 تنها دو تیم سیار بود که فعالیت شان به دلیل نداشتن تفاهنامه

متوقف شده بود. با این حال، به دنبال ممنوع شدن کار زنان در مؤسسات غیردولتی در 24 دسامبر 2022، 23 تیم سیار صحتی و تغذیوی که تحت نظر چهار همکار اجرایی کار می کردند، فعالیت شان را متوقف کردند. این تعداد شامل دو تیمی می شود که برای شان تفاهنامه صادر نشده بود.

تغذی

در سال 2022، 662,870 طفل زیر پنج سال مصاب به کم وزنی شدید، تداوی شدند. تعداد اطفال دچار کم وزنی شدید که در سال 2022 شناسایی و تداوی شده اند، 100 فیصد در مقایسه با 2021 افزایش یافته است. این تعداد در سال 2021، 320,523 نفر بوده است. این افزایش ناشی از بالا بردن تعداد مراکز تغذیوی ثابت و خدمات تغذیوی از طریق تیم های سیار می باشد. منطقه جنوب بالاترین تعداد موارد کم وزنی شدید در تناسب با نفوس اطفال زیر پنج سال را داشته است.

تعداد مراکز تغذی که به تأمین خدمات تداوی و مشاوره تغذیوی می پردازند، از 1,000 مرکز در جنوری 2022 به 3,262 مرکز تا دسامبر 2022 افزایش یافت. یونیسف برای پوشش جمعیت های محروم در ساحات روستایی، خدمات تغذی را با حمایت دیگر سازمان ها گسترش داد و 196 خانه صحتی خانواده را در مناطق مرکزی، شمالی، جنوبی و غربی که توسط UNFPA تمویل می شدند، اکمال نموده و آموزش داد. بر علاوه، 171 تیم سیار صحتی و تغذیوی در 34 ولایت کشور مستقر شدند تا به عرضه خدمات یکپارچه صحتی، تغذیوی و مشاوره روانی-اجتماعی و نیز تأمین اقلام تداوی تغذیوی در ساحات صعب العبور بپردازند. افزون بر آن، یونیسف از احداث تعمیر دیپارتمنت مریضان بستری برای تداوی سوء تغذی شدید در شفاخانه حوزوی ننگرهار حمایت کرد که در اوایل 2023 تکمیل خواهد شد. در حدود 30 مرکز تداوی سوء تغذی شدید در منطقه شمالی تجهیز شد. 22 کارمند اضافی برای بخش سوء تغذی در دیپارتمنت مریضان بستری در منطقه غربی استخدام شدند و در منطقه جنوب تمام کارمندان این بخش آموزش دیدند. بین ماه های نوامبر و دسامبر 2022، در همکاری با وزارت صحت عامه، پروگرام غذایی جهان و کلستر تغذی، از تداوی 6,432 طفل مصاب به کم وزنی متوسط با استفاده از غذاهای معالجوی آماده (RUTF) و بعد از وقفه در تأمین غذاهای متمم (RUSF) حمایت شد.

در سال 2022، 6,011 کارمند صحتی (از مجموع 6,163 تعداد پلان شده) در مورد مدیریت یکپارچه سوء تغذی شدید و 6,215 کارمند صحتی (از مجموع 4,195 نفر) در مورد تغذی مادران، نوزادان و اطفال خورده سال آموزش دیدند. بر علاوه، 25,658 کارمند صحتی و رضاکار محلی (از مجموع 7,398 تعداد پلان شده) در مورد بسته تغذی (CBNP) و متمم هفته وار آهن و فولیک اسید آموزش دریافت کردند. در سال 2022 برای بیشتر از 1.6 میلیون طفل 6 تا 59 ماهه، پودر مایکرونیوترنت توزیع شد و بیش از 3 میلیون مراقبت کننده از مشاوره تغذیوی بهره مند شدند. تیم های سیار برای 262,785 نفر از اطفال 24 تا 59 ماهه تابلت های ضدکرم و برای 237,718 طفل 6 تا 59 ماهه متمم ویتامین A توزیع کردند.

در سال 2022، 1,052,079 کارتن RUTF تدارک دیده شد که از این مجموع 606,581 کارتن در داخل کشور دریافت گردید و 572,000 کارتن جهت تداوی اطفال مصاب به کم وزنی شدید برای همکاران اجرایی توزیع شد. 445,498 کارتن در سال 2023 برای اکمالات تغذیوی به افغانستان عرضه خواهد شد. گسترش مقیاس فعالیت ها از جمله احداث تعمیر دیپارتمنت های جدید مریضان سرپایی و مراکز تغذیوی روزانه به شکل یک چالش باقی می ماند. ارزیابی ها توسط انجیران و تحت نظارت یونیسف جریان دارد اما سطح عملکرد همکاران خارجی پایین است و بدین سبب نیاز فوری به ظرفیت سازی وجود دارد. از سوی دیگر، روند استخدام کارمندان اضافی برای شفاخانه هایی که تأسیسات جدید آن توسط یونیسف تمویل نمی شود، سرعت پایینی داشته است.

در این دوره گزارش دهی، 13 سروی SMART با حمایت یونیسف در افغانستان انجام شده است. پنج سروی در شهرهای بزرگتر با نفوس مترکم (هرات، کابل، کندهار، جلال آباد و مزار شریف) و هشت سروی در سطح ولایات (غور، هرات، بادغیس، فاریاب، بدخشان، ارزگان، دایکندی و بامیان) انجام شد. در میان هشت ولایت مذکور، ارزگان با 18.3 فیصد بالاترین میزان کم وزنی اطفال (بالاتر از میزان اضطراری) را داشته و بدخشان با 16.6 فیصد و فاریاب با 15.5 فیصد در مکان های بعدی قرار می گیرند. در ولایات دیگر این رقم اندکی پایین تر از میزان سرحدی بوده است: 11.7 فیصد در هرات، 10.7 فیصد در بادغیس، 9.7 فیصد در غور، 9.6 فیصد در دایکندی و 9.3 فیصد در بامیان. از میان شهرهای مذکور، کندهار با 11.3 فیصد بالاترین میزان کم وزنی اطفال را به خود اختصاص می دهد و شهر هرات با 6.7 فیصد، جلال آباد با 4.9 فیصد، کابل با 4.4 فیصد و مزار با 3.5 فیصد در مکان های بعدی قرار می گیرند.

دخالت مقامات بالفعل و ممنوعیت جمع آوری معلومات برای سروی SMART، چالش بزرگی در تطبیق برنامه های تغذیوی در سال 2022 بوجود آورد. در ولایات بدخشان، ارزگان، بامیان و دایکندی، سروی ها در ماه جون و در مرحله جمع آوری معلومات ممنوع اعلان شدند، هر چند که قبلاً تصدیق مقامات بالفعل در مورد این خدمات کسب شده بود. بعد از گفتگو با مقامات بالفعل، تصدیق دیگری با رعایت چند شرط کسب شد که برای مثال کارمندان ساحوی باید در هماهنگی با ریاست های صحت عامه در ولایات انتخاب می شدند. این امر به رفع تأخیر در جمع آوری معلومات کمک کرد که متعاقباً در ماه آگوست از سر گرفته شد.

توقف فعالیت برخی از تیم های سیار (به چالش های بخش صحت مراجعه شود)، ممنوعیت عرضه خدمات تغذی در شفاخانه های خصوصی و منع فعالیت خانه های صحتی خانواده در ولایت بدخشان، چالش های دیگری هستند که یونیسف با آن مواجه بوده است. علاوه بر این، وزارت صحت عامه شرایط اداری دیگری را نیز برای عرضه کنندگان خدمات تغذی تعیین نموده، از جمله گزارش حاضر می که قابل قبول نبود و سبب تأخیر در عرضه خدمات شد. نبود جا در تأسیسات صحتی نیز عرضه خدمات مؤثر تغذیوی مانند مشاوره و تداوی کم وزنی را محدود کرد.

حفاظت از اطفال

با افزایش نیازهای حفاظتی در سال 2022، خدمات تخصصی حفاظت اطفال از طریق یکپارچه سازی، تقویت مکانیزم محلی و همکاری با مؤسسات جدید، در مقیاس بزرگتری عرضه شد که در نتیجه 9,2 میلیون نفر (1,8 میلیون دختر، 2,2 میلیون زن و 79,391 طفل معلول) این خدمات را در سال 2022 دریافت کردند. از میان این خدمات می توان به پیشگیری از خشونت مبتنی بر جنس، مدیریت دوسیه شامل ردیابی و الحاق خانوادگی (FTR) و آموزش در مورد مواد انفجاری اشاره کرد.¹⁰ 8,4 میلیون طفل و مراقبت کننده در سراسر کشور نیز با پیام رسانی در مورد رفاه، صحت و حمایت روانی-اجتماعی و کمک های اولیه روانی تحت پوشش قرار گرفتند. پیام ها از طریق رسانه های اجتماعی و جمعی برای مخاطبان از جمله در سطح ولسوالی ها نشر شده اند.

¹⁰ جمعاً 3,126 طفل، مراقبت کننده و دیگر اعضای جامعه (985,122 پسر، 740,227 دختر، 779,228 مرد و 621,855 زن) از خطر مواد انفجاری و چگونگی جلوگیری از جراحت و مرگ ناشی از این مواد آگاه شدند.

برغم چالش های چشمگیر و تبعیض با زنان در عرضه خدمات مرتبط به خشونت جنسیتی، در حدود 1,2 میلیون طفل و مراقبت کننده (466,260 پسر، 387,404 دختر، 144,413 مرد و 240,653 زن) از خدمات پیشگیری، واکنش و کاهش خطر خشونت برخوردار شدند. افزون بر آن، 46,634 "طفل در حال مهاجرت" که بنا به تشخیص در معرض خطر قرار داشتند، (16,368 دختر) خدمات حفاظتی دریافت کردند. با تدوین و تطبیق پالیسی گسترش نیروی کار اجتماعی شاهد بودیم که نیروی کار اجتماعی از 519 نفر در 2021 به 7,451 نفر (شامل 2,826 زن) افزایش یافت و ظرفیت حمایت از اطفال و مراقبت کنندگان نیازمند خدمات، تقویت شد.

سکتور حفاظت از اطفال با چالش های چشمگیری در سال 2022 مواجه بود. نبود سیستم رسمی حفاظت (با روی کار آمدن طالبان، نظام عدلی و رفاه اجتماعی از هم پاشید) و عدم تعهد و حمایت مالی برای بازسازی این سیستم به پایداری برنامه ها لطمه وارد کرد و اطفال آسیب پذیر، از جمله متخلفین، تنها گذاشته شدند. با ممنوعیت کار زنان، مؤسسات غیردولتی برخی از خدمات حفاظتی را نمی توانستند عرضه کنند که باعث شد تا مشارکت زنان و همچنان اطفالشان در این فعالیت ها کاهش یابد.

یونیسف در سال 2022 پلان گسترش فعالیت و استراتژی مشارکت را برای پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی تدوین، تمویل و تطبیق نمود. گسترش فعالیت با توجه به شرایط عملیاتی دشوار کشور ضروری بود و واکنش به استثمار و سوء استفاده جنسی تحت هدایت همین پلان قرار گرفت. چهارده شخص ارتباطی یونیسف در مورد نقش ها و مسئولیت های مرتبط به پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی آموزش دیدند. بر علاوه، هفت جلسه پیگیری و هماهنگی به شکل مجازی و از طریق تماس های ماهوار انجام شد. در جلسات مجازی، نقش و مسئولیت اشخاص ارتباطی برای شان یادآوری می شد. مشکلات اجرایی در پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی و راه حل ها مورد بررسی قرار گرفت و مواد معلوماتی نیز تعدیل و بازنگری شد.

مطابق به پلان مذکور، U-Report برای پیام رسانی به افراد آسیب دیده مورد استفاده قرار گرفت. در سال 2022، بیش از 3 میلیون پیام از طریق این مکانیزم به مخاطبان ارسال شد. در ماه های آپریل و نوامبر نیز دو سروی با استفاده از U-Report انجام شد. نتایج سروی برای رسیدگی به کاستی های موجود مهم بوده است. بیش از 600 تماس مرتبط به سوء رفتار، درخواست کمک و معلومات از طریق شماره اضطراری دریافت شد و متعاقباً ارجاع دهی صورت گرفت. نظرسنجی های U-Report، چت باکس، پیام های جمعی و اطلاع رسانی یکپارچه از طریق توزیع بسته های حفظ الصحة، به افزایش سطح آگاهی از استثمار و سوء استفاده جنسی کمک کردند. بر علاوه، 80,000 کپی از مواد معلوماتی و ارتباطی برای دفاتر ساحوی و همکاران یونیسف نشر و توزیع شد.

مکانیزم های گزارش دهی استثمار و سوء استفاده جنسی در فعالیت همکاران انتخابی گنجانده و در فضاهای مصون زنان و دختران فعال شد. این تلاش ها میزان دسترسی به جمعیت های متأثر شده بویژه زنان و دختران را بالا برد. این نکته در نظرات ارائه شده در مورد خط اضطراری و مکانیزم U-Report نیز تأیید شده است. افزون بر آن، 79 فیصد جمعیت مورد نظر از طریق پیام رسانی در جلسات آگاهی رسانی و بسیج اجتماعی، تحت پوشش قرار گرفت. جمعاً 371,471 تن از کارمندان همکاران اجرایی، اعم از مرد و زن، در مورد پیشگیری، کاهش خطر و مکانیزم گزارش دهی استثمار و سوء استفاده جنسی آموزش دیدند. کار بهبود ظرفیت تحقیق در مورد این قضایا نیز انجام شد و 30 تن از همکاران و قراردادی های ثالث یونیسف از آموزش فشرده پنج روزه برخوردار شدند.

با تدوین رهنمود گزارش دهی اتهامات و نگرانی ها، رهنمایی بهتری در مورد پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی فراهم شد. این رهنمود برای استفاده آسان تر در قالب یک چارت ترسیم شد و در اختیار تمام کارمندان و همکاران یونیسف قرار گرفت. بر علاوه، رهنمود واکنش اضطراری، صفحات معلوماتی، چک لسٹ پیشگیری، پلان گسترش خدمات در سطح کشور، پلان عملی و سولات مکرر نیز تدوین و تعدیل شدند.

تعلیم

از جنوری تا دسامبر 2022 به تعداد 556,160 طفل (55 فیصد دختران) با برخورداری از فرصت تعلیم در 15,252 صنف تعلیمات محلی، تحت حمایت یونیسف قرار گرفتند. در سال 2021، تعداد صنف های تعلیمات محلی 9,981 صنف در 19 ولایت بود و یونیسف با تأسیس حدوداً 5,271 صنف دیگر در سال 2022، این تعداد را به 15,252 صنف در 32 ولایت کشور افزایش داد. یونیسف برای نخستین از بازسازی مکاتب دولتی حمایت کرد و به باز ماندن مکاتب برای آموزش اطفال کمک نمود. از طریق این فعالیت ها در مکاتب دولتی، جمعاً 226,043 متعلم در مناطق جنوبی و مرکزی کشور تحت حمایت یونیسف قرار گرفته اند.

در سال 2022، سازمان یونیسف در افغانستان بزرگترین برنامه اكمال تعلیمی در سطح جهان را نیز داشته است. این برنامه شامل توزیع مواد صنفی، مواد تدریسی و یادگیری، خیمه های دارای کارکرد بالا و کتب درسی برای صنف های تعلیمات محلی و مکاتب دولتی بوده و 5,089,526 متعلم در سراسر کشور را مستفید ساخته که 4,533,366 نفر آنان اطفال در مکاتب دولتی بوده اند. یونیسف برای نخستین بار در چاپ و نشر کتب درسی برای متعلمین صنف های 1 تا 12 در مکاتب دولتی سهم گرفت. به دلیل تعلیق چاپ و نشر کتب درسی توسط همکاران اصلی، یونیسف مسئولیت پرداخت هزینه نشر و توزیع 38,687,331 جلد کتاب برای حدوداً 4,956,384 متعلم (39 فیصد دختران) و 29,893 معلم (17,936 زن و 11,957 مرد) در مکاتب رسمی واقع در 34 ولایت کشور را به عهده گرفت. از پنج بخش، تاکنون کتاب های بخش اول، سوم و چهارم (در حدود 19 میلیون جلد کتاب) توزیع شده اند و از مجموع 20 میلیون جلد باقیمانده از بخش های دوم و پنجم، 9 میلیون جلد به افغانستان رسیده و جلد های باقیمانده در ماه های جنوری و مارچ 2023 از راه خواهند رسید.

در سال 2022، یونیسف دو ماه پرداخت اضطراری (جنوری و فبروری) را برای تقریباً 204,047 معلم دولتی ابتدائیه و ثانوی (که بیش از 30 فیصدشان دختر بودند) و معلمان تعلیمات تخنیک و مسلکی در سطح کل کشور تسهیل نمود. این برنامه از معلمانی که در ماه های بعد از آگوست 2021 معاش نگرفته بودند (یا به طور نامنظم معاش گرفته بودند) حمایت کرده و برای بازگشت و ادامه کار در سکتور معارف به آنها تشویقی پرداخت می کرد. در بررسی حمایت های اضطراری که بعد از تأدیه این وجوه انجام شد، 96 فیصد معلمان گفتند که از این پرداخت ها راضی (23 فیصد) یا کاملاً راضی (70 فیصد) هستند. افزون بر آن، یونیسف در سال 2022 پرداخت معاش معلمین تعلیمات محلی را متمرکز ساخت و از پرداخت معاش برای 17,035 معلم حمایت نمود. در سال 2022، 23,484 معلم نیز با حمایت یونیسف آموزش داده شدند. 1,189 نفر آنها تدریس آموزان و معلمان داخل خدمت انان بودند که از طریق 133 صنف در چارچوب برنامه آموزشی معلمان انان (GATE) در 18 ولایت مرکزی، شرقی، غربی و جنوبی کشور آموزش دیدند. تعداد باقیمانده معلمان شامل 17,113 معلم تعلیمات محلی و 5,182 معلم مکاتب دولتی می شد.

بزرگترین چالش در سال 2022 ممنوعیت تعلیم دختران در مقطع ثانوی بوده است، هر چند پیش بینی شده بود که در این سال مکاتب ثانوی برای دختران بازگشایی خواهد شد. با این حال، یونیسف از ابتدا تا اخیر سال به نظارت بر وضعیت از طریق کارمندان، عرضه کنندگان مسلکی و همکاران خویش ادامه

داد و دریافت که برغم محدودیت ها، مکاتب ثانوی در 12 ولایت به روی دختران باز بوده است. قابل ذکر است که مکاتب در بخش عمده سال 2022 در پنج ولایت به شکل کامل و در هفت ولایت به شکل قسمی برای دختران باز بوده است. به تاریخ 7 دسامبر 2022، به دختران صنف 12 اجازه داده شد تا در امتحانات فراغت اشتراک کنند؛ حتی در ولایاتی که تعلیم در مقطع ثانوی برای دختران منع شده بود. با این حال، مقامات بالفعل در 20 دسامبر حضور زنان در پوهنتون ها را تا اطلاع ثانوی ممنوع اعلان کرده و فرصت های تحصیلی آنان را بیشتر از قبل محدود ساختند.

آب، فاضلاب و حفظ الصحه

در سال 2022، یونیسف فعالیت های اضطراری خویش در بخش آب، فاضلاب و حفظ الصحه را به طور چشمگیر در مقایسه با سال های قبلی، چه در ساحات روستایی و چه در نقاط شهری، گسترش داد. این گسترش مقیاس از طریق عرضه خدمات در 180 ولسوالی از 33 ولایت کشور ضمن واکنش به بحران هایی نظیر زلزله، سیل، شیوع کلورا و خشکسالی در ساحات محروم که اخیراً قابل دسترسی شده اند، امکان پذیر شده است.

در سال 2022 تقریباً 6,6 میلیون نفر (شامل 1,517,982 زن، 1,717,823 دختر، 1,572,458 مرد و 1,774,632 پسر) با تأمین آب آشامیدنی پاک تحت پوشش خدمات یونیسف قرار گرفتند. این امر از طریق بازسازی، راه اندازی و نگهداری سیستم آبرسانی، انتقال اضطراری آب با موتر، ارزیابی کیفیت آب و کلورین زدن به منابع آبی آلوده در ساحات شهری و روستایی امکان پذیر شده است.

جمعاً 1,331,773 نفر (شامل 307,100 زن؛ 347,530 دختر؛ 318,121 مرد و 359,022 پسر) از طریق بازسازی و احداث تشناب های اضطراری، مدیریت زباله های جامد و کمپاین پاک کاری در محلات شهری فقیرنشین، به تسهیلات دفع فضولات در شرایط وخیم انسانی دسترسی پیدا کردند.

4,575,475 نفر (شامل 1,055,080 زن؛ 1,193,980 دختر؛ 1,092,945 مرد؛ 1,233,470 پسر) از فعالیت های ترویج حفظ الصحه مستفید شدند. این فعالیت ها از طریق بازدیدهای خانه به خانه، جلسات اجتماعی و کمپاین های رسانه های جمعی صورت گرفت و تا جای ممکن در روند توزیع تسهیلات آب، فاضلاب و حفظ الصحه شامل ساخته شد.

به منظور افزایش دسترسی به تسهیلات آب، فاضلاب و حفظ الصحه، یونیسف به عنوان سازمان اصلی عرضه کننده پایپ لاین به تأمین این اقلام برای همکاران کلاستر مطابق به طرز العمل مربوطه پرداخت. با حمایت یونیسف این اقلام برای بیش از 8,9 میلیون نفر (2,059,105 زن؛ 2,330,182 دختر؛ 2,132,998 مرد و 2,407,242 پسر) توزیع شد.

افزون بر آن، یونیسف از عرضه خدمات آب، فاضلاب و حفظ الصحه در 116 مرکز صحتی و 228 مکتب حمایت نمود که شامل احداث و بازسازی سیستم های آبرسانی، نصب و ارتقاء تأسیسات فاضلاب و دستشویه ها می باشد.

یونیسف در راستای رسیدگی به علل اصلی شیوع کلورا در سال 2022 از روند نظارت بر کیفیت آب در 13 ولایت که تعداد موارد کلورا در آن بیشتر بوده است، حمایت نمود.

از بُعد عملیاتی، تأخیر در صدور تفاهنامه برای همکاران اجرایی، ممنوعیت کار زنان در مؤسسات غیردولتی، بی ثباتی بازار کار و نیز مشکلات لوژستیکی در تأمین تسهیلات از خارج کشور، از موانع فراروی همکاران کلاستر آب، فاضلاب و حفظ الصحه بوده اند که همکاران یونیسف را نیز شامل می شوند.

تغییرات اجتماعی و سلوکی و حسابدگی به جمعیت های متأثر شده

در سال 2022 در حدود 9,6 میلیون نفر پیام های تغییر سلوکی و معلومات نجات بخش را از طریق کمپاین های آگاهی رسانی ملی دریافت کردند. بر علاوه، در حدود 2,6 میلیون نفر از طریق جلسات مشارکت اجتماعی، در ارتباطات دوطرفه اشتراک نمودند. این جلسات توسط بسیج کنندگان اجتماعی و همکاران در مورد موضوعات ذیل برگزار شده بود: پیشگیری از سوء تغذی، دریافت واکسین، پیشگیری از کلورا و کووید 19، مدیریت و تصفیه آب آشامیدنی، اجتناب از دفع در فضای آزاد و رعایت حفظ الصحه فردی و محیطی. جمعاً 256,725 نفر (بسیج کنندگان اجتماعی و کارمندان خط اول، همکاران برنامه و ساختار های اجتماعی) در مورد پیام های تغییر سلوکی، معلومات و روش های نجات بخش، مهارت های سلوکی و قایوی و ارتباطات بین فردی، آموزش دیدند.

در راستای حسابدگی به جمعیت های متأثر شده و تقویت مکانیزم های واکنش بشردوستانه، از سیستم مشارکت اجتماعی یکپارچه حمایت شد. این سیستم متشکل از بخش های متعدد از قبیل گفتگوی دوطرفه با اجتماعات برای کمک به طراحی و عرضه برنامه، و جمع آوری نظرات اجتماع در مورد فعالیت های برنامه می باشد. بین ماه های جنوری و دسامبر به تعداد 223,466 نفر نظریات خویش را از طریق بسیج کنندگان اجتماعی، مراکز مشارکت اجتماعی و نظرخواهی (CEFCs) و خط اضطراری آواز، شریک ساختند. اکثر مردم در مورد شیوع امراض، نبود آب آشامیدنی پاک، تعلیم دختران (صنف های 6 الی 12)، نبود مساعدت نقدی و فقدان دوا در مراکز صحتی، ابراز نگرانی کردند. شکایات و نظریات دریافت شده، با ارائه معلومات دقیق و بموقع و ارجاع دهی به بخش ها و کلاستر های مربوطه تحت رسیدگی قرار گرفتند.

محدودیت رفت و آمد زنان و تعلیق مشارکت اجتماعی توسط مراجع محلی از دیگر چالش های موجود در سال 2022 بوده اند. در ساحات دچار به وضعیت اضطراری، بسیج کنندگان اجتماعی توسط یونیسف به شکل دونفری، یعنی یک زن همراه با محرم، توظیف شدند تا از فرمان مقامات بالفعل در خصوص اینکه زنان به هنگام سفر باید یک محرم همراه با خود داشته باشند، پیروی شود. یونیسف همچنان همکاری با نهادهای جامعه مدنی را به منظور ارتقاء ظرفیت های محلی در عرصه های تغییر اجتماعی و سلوکی، حسابدگی به جمعیت های متأثر شده و مشارکت اجتماعی، گسترش داد تا از ثبات و تقویت ساختار های محلی و اجتماعی اطمینان حاصل نماید. در راستای تقویت سیستم های محلی، یونیسف در دو برنامه مهم جدید، یعنی تعاون (سازمان دینی و شبکه رهبران مذهبی) و قهرمانان (شبکه جوانان) سرمایه گذاری کرد. یونیسف با بهره گیری از این برنامه های جدید و نیز مکانیزم های هماهنگی در بخش های حسابدگی به جمعیت های متأثر شده، تفهیم خطر و مشارکت اجتماعی، توانست بیشتر از 21,000 تن از اعضای شبکه و بیش از 44,000 تن از اعضای ساختار های محلی را در مورد پیام های تغییر سلوکی، معلومات نجات بخش و عملکردهای کلیدی، آموزش دهد. این تلاش ها امکان رفع چالش های موجود، آمادگی و واکنش به شرایط اضطراری و شیوع امراض و حمایت از تاب آوری جامعه در وضعیت های اضطراری را فراهم کردند.

چندر و رشد و مشارکت نوجوانان

یونیسف در سال 2022 با ایجاد 44 فضای امن برای زنان و دختران (WGSS) در مناطق شمالی و غربی، خدمات خویش را برای زنان و دختران گسترش داد. تا ختم 2022، 117 فضای امن در 19 ولایت کشور وجود داشت. جمعاً 223,843 زن و دختر با مراجعه به این مراکز از معلومات مرتبط به کاهش خطر، خدمات یکپارچه، کمک های اولیه روانی، حمایت روانی، خدمات مدیریت دوسیه خشونت جنسیتی، خدمات رجعت دهی و آموزش مهارت های معیشت زایی، برخوردار شدند. با پشتیبانی یونیسف، 5,586 دوسیه خشونت مبتنی بر چندر، تشویش، استرژ و افسردگی (4,355 زن و 1,228 دختر نوجوان) در سراسر کشور ثبت و تحت رسیدگی قرار گرفت. بعضی از این دوسیه ها برای تدای به شبکه عملی حفاظت از اطفال (CPAN) و کلینیک های صحی ارجاع داده شد.

54,548 نوجوان (شامل 44,489 دختر و 10,059 پسر) به طور فعال به منظور تحقق حقوق شان در آموزش مهارت های زندگی و جلسات نظارت همتایان اشتراک نمودند. در ولایات هرات، فراه، کندهار و پکتیا، 161 گروه چندمنظوره نوجوانان (MAG) با داشتن 3,157 عضو (شامل 410 پسر و 1567 دختر نوجوان) تشکیل شد. این گروه ها با برگزاری جلسات آموزش مهارت های زندگی بر روی توانمندسازی نوجوان متمرکز شدند. بر علاوه، جلسات آموزش ترینان مهارت های زندگی نیز در کابل و جلال آباد با پوشش 33 نفر (16 زن و 17 مرد) از هشت سازمان همکار تحت رهبری زنان از 12 ولایت کشور برگزار شد. یونیسف و سازمان های همکار به تعداد 384,741 نفر (شامل 179,736 زن، 76,057 مرد، 95,167 دختر نوجوان و 33,781 پسر نوجوان) را با برگزاری جلسات آگاهی رسانی و از طریق گفتگو در مورد پیشگیری از خشونت مبتنی بر چندر و حمایت از حقوق زنان و دختران، تحت پوشش قرار دادند.

در سال 2022، 102 شبکه مردان و پسران با داشتن 2,237 عضو (شامل 1,538 مرد و 699 پسر) تأسیس شد. این شبکه ها به ترویج فرزندداری و مردانگی مثبت پرداختند تا دسترسی زنان به خدمات نجات بخش را تسهیل نمایند، نورم های جنسیتی منفی را زیرسوال ببرند و پیشرفت های مثبت در توانمندسازی زنان و دختران در ساحات مورد نظر را با دیگران شریک بسازند.

یونیسف از طریق همکاران خود یک سلسله جلسات آگاهی رسانی را در مورد مصونیت و کاهش آسیب پذیری زنان و دختران به هنگام دسترسی به خدمات اساسی، برگزار نمود که 154,577 نفر شامل متنفذین اجتماعی، زنان، دختران و خانواده های آنان در آن اشتراک کردند. جمعاً 1,918 کارمند خط اول اعم از مرد و زن در مورد پلان گذاری، تطبیق، هماهنگی، نظارت بر پیشگیری و کاهش خطر خشونت جنسیتی، مدیریت دوسیه، پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی و خدمات مناسب برای جوانان و نوجوانان، آموزش دیدند. یونیسف از طریق استیشن های رادیوی محلی که 197,743 نفر را در هرات و کندهار تحت پوشش قرار می دادند، از نشر 92 برنامه رادیویی در مورد ازدواج اطفال، حقوق زن در اسلام و خشونت مبتنی بر چندر حمایت نمود. به تعداد 14,724 بسته حفظ الصحة شخصی و 14,567 صابون توسط یونیسف برای زنان و دختران توزیع شد.

برغم پیشرفت ها و دستاوردهای زیاد، دخالت مقامات بالفعل و طولانی شدن پروسه های اداری از جمله امضاء تفاهمنامه با مؤسسات همکار، روند تطبیق این فعالیت ها را مختل ساخت. در برخی ولایات، بویژه در ساحات دور افتاده، کارمندان انات بدون محرم نمی توانستند سفر کنند که این مسئله بر فعالیت های آموزشی و آگاهی رسانی تأثیرگذار بوده است. از سوی دیگر، میزان تقاضا برای بسته های حفظ الصحة نسبت به موجودی بیشتر بوده است. در سال 2022، فرصت فعالیت مؤسسات غیردولتی و جامعه مدنی که در زمینه ارتقاء برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان و دختران بویژه در بخش مقابله با خشونت جنسیتی کار می کردند، به طور پیوسته کاهش یافت و سرانجام در ماه دسامبر، کار زنان در مؤسسات غیردولتی ممنوع اعلان شد. در گزارش بعدی یک ارزیابی مفصل در مورد تأثیر این مسئله ارائه خواهد شد. عدم موجودیت ارگان مؤثر قانونگذاری برای رسیدگی و رجعت دهی قضایای خشونت جنسیتی نیز یک چالش مداوم بوده است.

مصونیت اجتماعی و انتقالات نقدی بشردوستانه

انتقالات نقدی بشردوستانه با تأمین کمک های نقدی چندمنظوره (MPC) گسترش یافت تا در دوره های فشار از جمله فقر شدید ناشی از رکود اقتصادی، به رفع نیازهای اساسی و خدماتی خانواده ها کمک شود. در سال 2022، مساعدت نقدی توسط یونیسف برای 124,523 خانواده در ولایات بادغیس، لوگر، دایکندی، سمنگان، وردک، نورستان، پنجشیر، غور و خوست فراهم شد. خانواده های آسیب پذیری که اولویت داده شدند، شامل خانواده های دارای سرپرست زن، خانواده های دارای اطفال یا سرپرست معلول و خانواده های دارای زنان حامله و شیرده می باشند. در زمستان 2021-2022، مساعدت های نقدی یونیسف، خانواده ها را در رفع نیازهای اساسی شان یاری نمود. ولایات مورد نظر شامل لوگر، وردک و نورستان بودند که جمعاً 64,054 خانواده (486,810 نفر) از این سه ولایت پوشش داده شدند.

در زمستان 2022-2023 نیز یونیسف آغاز به ثبت نام خانواده های آسیب پذیر در ولایات پنجشیر، غور و بدخشان نمود. ثبت نام در ولایات غور و پنجشیر تکمیل شد و 7,277 خانواده نیازمند از دوره اول مساعدت های نقدی بهره مند شدند.

در سال 2022، انتقالات نقدی کوتاه مدت با تمرکز بر نیازهای تغذیوی برای 17,708 خانواده دارای زنان حامله و شیرده در ولایت دایکندی فراهم شد. بر علاوه، در بادغیس 32,258 خانواده در ساحاتی که اطفال معروض به خطر بالای ازدواج، کار، استخدام، مهاجرت و غیره بوده اند، از طریق مساعدت های نقدی چندمنظوره پوشش داده شدند.

فرمان اخیر در مورد کار زنان در مؤسسات غیردولتی اثرات شدیداً منفی بر تطبیق برنامه های آینده خواهد داشت، زیرا کارمندان انات در دسترسی مؤثر به مستفیدین نقش اساسی دارند. افزون بر آن، با توجه به اوضاع اقتصادی فعلی، تمویل برنامه انتقالات نقدی بشردوستانه بزرگترین چالش به شمار می آید، طوریکه میزان تقاضا بیشتر از منابع موجود بوده و کمبود جدی بودجه برای تأمین کمک های نقدی زمستانی وجود دارد.

خلاصه نتایج برنامه

واکنش کلستر/سکتور			واکنش یونیسف و همکاران اجرایی			مجموع نیاز	سکتور
تغییر (دسامبر) ▲▼	مجموع نتایج (جنوری-دسامبر)	تاریکیت 2022	تغییر (دسامبر) ▲▼	مجموع نتایج (جنوری-دسامبر)	تاریکیت 2022 *		
							صحت
			4,988,358	6,640,188	10,465,896	9,790,030	تعداد اطفال 6 تا 59 ماهه که واکسین سرخکان شده اند
			450,269 ¹¹	18,537,896	15,338,868	11,290,030	تعداد افرادی که از طریق تأسیسات تحت حمایت یونیسف به خدمات حفظ الصحة اولیه دسترسی دارند.
							تغذیه
65,271	516,825	539,402	70,852	662,870	1,078,804	1,078,804	تعداد اطفال 6 تا 59 ماهه مصاب به سوء تغذیه شدید که برای تداوی [در مرکز صحت] پذیرفته شده اند
269,110	527,762	2,136,438	269,110	3,084,580	2,136,438	2,670,547	تعداد مراقبت کنندگان اطفال 0 تا 23 ماهه که مشاوره در مورد تغذیه نوزادان و اطفال خوردسال دریافت می کنند.
0	8,358,453	5,407,859	0	8,358,453	5,407,859	6,759,823	تعداد اطفال 6 تا 59 ماهه که در شش ماه اول متمم ویتامین A دریافت کرده اند.
474,093	1,645,608	1,602,628	474,093	1,645,608	2,959,419	2,959,419	تعداد اطفال 6 تا 59 ماهه که پودر مایکرونیوترنت (MNP) دریافت نموده اند ¹²
							حفاظت اطفال، خشونت مبتنی بر جنس در شرایط اضطراری و پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی
765,620	8,445,761	1,370,000	765,620	8,434,701	4,237,000	4,460,000	تعداد اطفال و مراقبت کنندگانی که به حمایت روانی دسترسی دارند**
1,332	16,646	14,000	1,332	16,245	42,750	45,000	تعداد اطفال بدون همراه و تنها که به مراقبت کننده اصلی خود الحاق مجدد شده و یا از خدمات مراقبت خانوادگی/مراقبت بدیل، برخوردار شده اند.
400	5,164	13,500	400	5,164	41,610	43,800	تعداد دختران و پسران آسیب دیده از تخطی های سنگین حقوق بشری (به شمول اطفال وابسته به گروپ ها و قوای مسلح و اطفال توقیف شده)، که از خدمات ادغام مجدد اجتماعی و اقتصادی و مساعدت در زمینه پرورش مهارت های زندگی، برخوردار شده اند.
-	-		32,981	1,238,730	63,590		تعداد زنان، دختران و پسران که به تدابیر کاهش خطر، پیشگیری یا واکنش به خشونت مبتنی بر جنسیت دسترسی دارند.
-	-		231,444	3,126,432	1,000,000		تعداد اطفال و بزرگسالانی که به آموزش خطر سلاح و مواد انفجاری دسترسی دارند.
			110,499	781,331	1,000,000		تعداد افراد (به تفکیک سن و جنسیت) که با حمایت یونیسف از فعالیت های آگاهی رسانی و بسیج اجتماعی در مورد پیشگیری از استثمار و سوء استفاده جنسی، مستفید شده اند.
			1,540	26,003	700		تعداد افراد (زن/مرد) و همکاران اجرایی که در مورد پیشگیری، کاهش خطر و مکانیزم های گزارش دهی استثمار و سوء استفاده جنسی آموزش دیده اند.
							تعلیم
1,753	554,414	1,500,000	250,110	5,089,526	7,525,707	7,921,797	تعداد دختران و پسران سن مکتب آسیب دیده از حوادث تکان دهنده که به طور مستقیم در زمینه تعلیم حمایت می شوند.
160	18,011	37,500	43	221,082 ¹³	203,870	203,870	تعداد معلمان اناث و ذکور که به عنوان چاره موقتی برای صنف-های تعلیمات محلی و مکاتب دولتی (برای مدت شش ماه) تشویقی (معاش) دریافت می کنند.
0	8,497	15,326	58	23,484	101,935	37,500	تعداد معلمان اناث/ذکور که آموزش (داخل خدمت/قبل از خدمت) دیده اند.
							آب، فاضلاب و حفظ الصحة

¹¹ این ها مستفیدشوندگانی هستند که اخیراً در ماه دسامبر پوشش داده شده اند و به تأسیسات صحتی دسترسی دارند.

¹² توزیع پودر مایکرونیوترنت و کمپاین پولیو میزان پوشش خدماتی در ماه اکتبر را به میزان چشمگیر در مقایسه با ماه های قبل افزایش داد.

¹³ تعداد معلمان مکاتب دولتی که تاکنون از طریق پرداخت های نقدی اضطراری، تحت حمایت یونیسف قرار گرفته اند و تعداد پرداخت های معلمان صنف های تعلیمات محلی که از ماه جولای بدین سو انجام شده است.

* واکنش و وضعیت تمویل به شکل کلی و ترکیبی از ابتدای سال گزارش شده است.

** رسانه ها 3,428,105 نفر را از طریق پیام رسانی تحت پوشش قرار داده اند

315,365	6,799,910	10,429,585	281,908	6,582,895	11,537,160	15,302,274	تعداد افرادی که به مقدار کافی آب پاک برای آشامیدن، پخت و پز و حفظ الصحة شخصی، دسترسی دارند (زنان/مردان)
318,250	1,701,633	898,513	84,209	1,331,773	7,478,621	8,503,812	تعداد افراد دارای دسترسی به تأسیسات حفظ الصحة که در آن ملاحظات مرتبط به معلولیت و جنسیت مد نظر گرفته می شود.
473,250	8,573,836	10,429,585	12,653	4,575,475 ¹⁴	11,537,160	15,302,274	تعداد افرادی که توسط برنامه های تغییر سلوکی (شستشوی دست) پوشش داده شده اند (زنان/مردان)
2,822,963	12,001,605	3,942,068	297,829	8,929,527	9,210,951	9,695,738	تعداد افرادی که تسهیلات ضروری آب، فاضلاب و حفظ الصحة در دسترس آنان قرار گرفته است (به تفکیک سن و جنسیت)
							انتقالات نقدی بشردوستانه و پالیسی اجتماعی
			8,192	124,523 ¹⁵	160,000		تعداد خانواده هایی که تحت پوشش برنامه انتقال نقدی بشردوستانه یونیسف قرار گرفته اند.
							تغییر سلوکی و اجتماعی/حسابداری به جمعیت های متأثر شده
			62,125	223,466	20,000		تعداد افرادی که از طریق مکانیزم های نظرخواهی، نگرانی-هایشان را شریک ساخته و برای رسیدگی به نیازهایشان طرح سوال نموده اند (به تفکیک سن و جنسیت)
			0	9,593,670	7,000,000		تعداد افرادی که پیام های کلیدی در مورد تغییر سلوکی و معلومات نجات بخش در مورد بحران های بشری و شیوع امراض، به آنان رسیده است (به تفکیک سن و جنسیت)
							جنسیت و رشد جوانان و نوجوانان
			96,520	223,943	9,400		تعداد زنان و دخترانی که به فضاهای امن دسترسی دارند
			185,904	384,741	1,000,000		تعداد افرادی که در آموزش گروهی یا جلسات گفتگو در مورد عواقب و جایگزین های ازدواج اطفال، حقوق دختران نوجوان و برابری جنسیتی، اشتراک می کنند.
			17,207	57,705	120,000		تعداد نوجوانان (پسر و دختر) که به طور فعال در برنامه های مهارت های زندگی یا آموزش جامع مسائل جنسی در راستای پرداختن به مسئله ازدواج اطفال، اشتراک نموده اند.

¹⁴ این معلومات تصحیح و بازنگری شده است.
¹⁵ تنها شامل خانواده های خاص می باشد؛ تعداد خانواده هایی که چند دوره از انتقالات نقدی را به شکل یکجایی در سال 2022 دریافت نموده اند.